

[Holger Eriksen.]

og dermed er det spørgsmål og den side af sagen ude af billedet.

I øvrigt skal der som noget nyt ydes 1 pct. feriegodtgørelse, og efter den redegørelse, som foreligger fra den højtærede finansminister, sammenlignet med de oplysninger, som er givet til selve lovforslaget, må det findes rimeligt, også når man sammenligner med det private arbejdsmarked, at der ydes et sådant 1 pct.s tillæg.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Viggo Hauch: Når det ærede medlem hr. Holger Eriksen på forhånd går ud fra, at vi kan komme igennem denne førstebehandling uden at beskæftige os så forfærdelig meget med lovforslaget, bliver jeg nødt til at skuffe ham. Principielt er jeg af samme mening som det ærede medlem, at overenskomster, som den højtærede finansminister indgår med tjenestemandsoverenskomster og derefter kommer til folketinget med, normalt ikke giver anledning til større debat, men det er så sandelig under forudsætning af, at det er, hvad jeg vil kalde normale overenskomster, den højtærede minister indgår, altså overenskomster, som ligger inden for det, der er forudset i lønningsloven. Men når den højtærede finansminister på dette tidspunkt for folketinget fremsætter et forslag som det, vi nu skal behandle, ville det vel ikke have været urimeligt at forvente, at der i fremsættelsen var givet en fyldestgørende begrundelse for forslaget.

Vi har for relativt nylig modtaget den økonomiske årsoversigt, hvor der side 46 anføres følgende — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et kort citat —:

„Der må på de felter, hvor det er muligt, sættes ind på at bremse den selvstændige opgang i pengeindkomsterne. Dette gælder ikke mindst i de tilfælde, hvor de pågældende indkomster reguleres af staten eller ved statens medvirken, men indebærer tillige, at der må søges tilvejebragt en dæmpning af det indre efterspørgselspres.“

Jeg tager eftersætningen med, selv om den i denne sammenhæng ikke er det afgørende. Altså, det er regeringens økono-

miske rådgiveres temmelig klare udtalelse. Går vi videre i den økonomiske årsoversigt og ser opgørelsen over indkomststigningerne for 1961-62, viser det sig, at årsoversigten konstaterer for arbejdere i gennemsnit pr. juli kvartal 1961 en indkomstforøgelse på 14 pct. i forhold til året før, for handels- og kontorfunktionærer en indkomstforøgelse på 12 pct., for statens tjenestemænd en indkomstforøgelse på 13-14 pct.; det ligger lidt forskelligt, der er visse grupper, som går helt op til 25 pct.

Disse oplysninger fra regeringens egen økonomiske årsoversigt synes at vise nogenlunde ligestilling disse forskellige grupper imellem. Hvori ligger da begrundelsen for, at den højtærede finansminister her søger godkendelse af en overenskomst, han har indgået med tjenestemændene?

Nu skal jeg naturligvis ved denne forhandling være en smule varsom, for jeg har indtryk af, at den højtærede finansminister måske er lidt sart i dag, så jeg skal ikke på nogen måde forsøge at tirre ham. Men altså: hvorfor kommer den højtærede finansminister med dette som baggrund og beder folketinget om at godkende den overenskomst, som han har indgået med tjenestemændene? Det kan da ikke være, fordi tjenestemændene, når de nu engang havde henvendt sig til den højtærede finansminister, efter hans mening ikke skulle gå helt tomhændede derfra. Deres principale krav ville den højtærede finansminister jo ikke imødekomme. Der er en ganske interessant ting, som jeg ganske vist ikke har fra den højtærede finansminister, men fra bladet Tolddidende, hvori der står, at forklaringen på den højtærede finansministers indstilling skulle være, at den højtærede finansminister ikke ville kunne få rygdækning for et yderligere antal overenskomstportioner i folketinget. Jeg ved ikke, hvorfra den højtærede finansminister har denne viden. Men det anføres altså dér; det stammer muligvis ikke fra den højtærede finansminister selv, det skal jeg ikke kunne sige. Når så imidlertid finansministeren vil gøre noget, må vi nu spørge: hvorfor går den højtærede finansminister så ikke den vej, lønningslovens § 88 anviser ham? Efter udtalelsen i Tolddidende skulle det altså være, fordi der ikke ville være rygdækning for det i folketinget, og det